

Arrest

nr. 120 221 van 7 maart 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 12 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de *“beslissing dd. 5 augustus 2013 (...) van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, houdende de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 14 oktober 2013”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2014, datum waarop de zaak uitgesteld wordt naar de terechtzitting van 19 februari 2014 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 september 2012 dient verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 13 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 12 april 2013 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

Bij schrijven van 5 augustus 2013 laat de gemachtigde van de staatssecretaris aan de burgemeester te Antwerpen weten dat hij wordt gemachtigd om een bijlage 20 met bevel te nemen. Het schrijven luidt als volgt:

“Geachte burgemeester

U bent gemachtigd om een bijlage 20 met bevel te nemen. Het artikel dat u op de bijlage dient aan te duiden is artikel 52, §3 van het KB van 08.10.1981.

De volgende motivering kan hierbij gebruikt worden:

Betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.

Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: bewijs ten laste in het verleden.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis Art. 7, §1, 2° legaal verblijf in België verstreken.

Ik verzoek u bij de betekening van het bevel alle bepalingen opgenomen in de Omzendbrief van 10.06.2011 toe te passen en het bureau Sefor (faxnr 02 274 66 13) op de hoogte te brengen van de ondernomen stappen.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 9 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 14 oktober 2013. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De mevrouw, die verklaard te heten

Naam: A.

Voornaam: G.

Geboortedatum: 05.09.1989

Geboorteplaats: AEH, S

Nationaliteit: Nog niet definitief bewezen

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving/uiterlijk op 14/10/13.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, §1, 2°: het legaal verblijf in België is verstreken.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Verzoekster stelt in het inleidend verzoekschrift dat ze de nietigverklaring vordert van de “beslissing dd. 5 augustus 2013 (...) houdende de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 14 oktober 2013”. De Raad stelt vast dat verzoekster geen afschrift van een beslissing van 5 augustus 2013 houdende de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten heeft gevoegd. Het verzoekschrift bevat een afschrift van een schrijven van 5 augustus 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris gericht tot

de burgemeester te Antwerpen en een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 9 oktober 2013.

De Raad wijst erop dat om ontvankelijk te zijn het annulatieberoep gericht moet zijn tegen een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen. Het moet gaan om een eindbeslissing of minstens om een vóórbeslissing. Handelingen die geen dergelijk definitief karakter hebben, zijn van het annulatiecontentieux uitgesloten (RvS 11 juli 2006, nr. 161.254). De Raad stelt vast dat er *in casu* slechts sprake is van een schrijven of een instructie gericht tot de burgemeester te Antwerpen waarbij hij wordt gemachtigd om een bijlage 20 met bevel te nemen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat er een bijlage 20 met bevel is genomen door de burgemeester te Antwerpen, laat staan ter kennis is gebracht aan verzoekster. Ter terechtzitting van 5 februari 2014 wordt aan verweerder de vraag gesteld of de burgemeester te Antwerpen een bijlage 20 heeft genomen in opvolging van de instructie. Verweerder legt tijdens de terechtzitting van 19 februari 2014 een beslissing van 13 maart 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten voor. Deze beslissing dateert evenwel van vóór de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie. De bijlage 19ter is opgesteld op 12 april 2013 en bevat de mededeling dat verzoekster binnen de zes maanden, namelijk op 12 oktober 2013 wordt uitgenodigd om zich bij het gemeentebestuur aan te bieden zodat de beslissing inzake deze aanvraag aan haar kan worden betekend. De bijlage 20 van 13 maart 2013 die thans wordt voorgelegd, heeft bijgevolg geen uitstaans met de aanvraag van 12 april 2013. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat er op 5 augustus 2013 of later nooit sprake is geweest van een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, doch hoogstens van een mededeling of instructie aan de burgemeester. De raadsman van verzoekende partij bevestigt dat zijn cliënte geen andere beslissing heeft ontvangen dan het schrijven van 5 augustus 2013.

De mededeling of instructie van 5 augustus 2013 is geen aanvechtbare beslissing, nu het schrijven de rechtstoestand van verzoekster niet wijzigt en de burgemeester slechts machtigt om een bijlage 20 te nemen en een motief vermeldt die de burgemeester hierbij kan gebruiken. Hieruit blijkt dat deze mededeling een louter voorbereidende handeling is zonder onmiddellijke nadelige gevolgen. Handelingen die enerzijds in de loop van een administratieve procedure door de overheid worden gesteld met het oog op de totstandkoming van een administratieve rechtshandeling maar die zelf geen rechtsgevolgen hebben, zijn niet voor vernietiging vatbaar, zodat het beroep niet ontvankelijk is (RvS 19 november 2003, nr. 125 447).

De Raad zal zich dan ook beperken tot een wettigheidstoetsing van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 9 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

4. Onderzoek van het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 oktober 2013.

Verzoekster voert in het eerste middel de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet omdat uit de motivering nergens blijkt dat een afweging is gebeurd tussen de motieven van de verwijderingsmaatregel en de ontwrichting van het gezin van verzoekster, terwijl de Belgische autoriteiten op de hoogte zijn van het feit dat de beide ouders van verzoekster en al haar broers en zusters in België in gezinsverband samenwonen.

De bestreden beslissing bevat de juridische grondslag: artikel 7, § 1, 2° van de vreemdelingenwet en het feitelijk motief dat het legaal verblijf van verzoekster in België is verstreken.

De formele motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen. Uit een eenvoudige lezing van de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat deze wettelijke doelstelling is bereikt. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven. De schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Waar verzoekster betoogt dat uit de motivering nergens blijkt dat er een afweging is gemaakt van de verwijderingsmaatregel en de ontwrichting van haar gezin voert zij in wezen aan dat de motivering niet afdoende is en bijgevolg voert zij de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 12 april 2013 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend. Er wordt haar een bijlage 19ter afgegeven met de vermelding dat zij binnen de zes maanden, namelijk op 12 oktober 2013 wordt uitgenodigd om zich bij het gemeentebestuur aan te bieden zodat haar de beslissing inzake haar aanvraag kan worden betekend.

Artikel 52, § 1, eerste en tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat na afgifte van een bijlage 19ter en na controle van de verblijfplaats betrokkene wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit wordt gesteld van een attest van immatriculatie met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag.

Op 9 oktober 2013, datum van het bestreden bevel blijkt niet dat aan verzoekster een beslissing inzake haar aanvraag ter kennis werd gebracht en verweerder toont dit ook niet aan (zie de bespreking onder punt 3. hierboven). Op het tijdstip dat het bestreden bevel is genomen, was verzoekster aldus nog in het bezit van een geldige bijlage 19ter en attest van immatriculatie. Aangezien de bijlage 19ter het verblijf van verzoekster dekt tot op het ogenblik dat over haar aanvraag een beslissing is genomen overeenkomstig het model bijlage 20, is het motief van het bestreden bevel (artikel 7, § 1, 2°: het legaal verblijf in België is verstreken) niet draagkrachtig, daar artikel 7, § 1, 2° van de vreemdelingenwet niet toepasselijk is. In het administratief dossier bevindt zich geen enkel bewijskrachtig stuk waaruit blijkt dat verzoeksters legaal verblijf verstreken was op 9 oktober 2013 en verweerder laat na dit aan te tonen op de uitgestelde terechtzitting van 19 februari 2014. Het bestreden bevel is aldus niet afdoende gemotiveerd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en dit leidt tot de vernietiging van het bestreden bevel. Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel of van de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 9 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring tegen het schrijven van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 augustus 2013 aan de burgemeester te Antwerpen waarbij deze wordt gemachtigd om een bijlage 20 met bevel te nemen, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN